

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Paulino ep[iscop]o [et] co[n]fes. Cap[itulum]. cxxxviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

ptissimatis quo carebant. Tunc de cōsilio regis
saporis sancti martyres in crucibus configi lu-
bentur. Et comitantib⁹ illos omnibus populis
ad montem ararath ab exercitu deducuntur: et
ibidem hora tertia crucibus figuntur. Beatus
hō acutius in cruce pendēs pedentes similiter
socios horrabatur: et symbolum fidei catholice
p̄fitebatur: ut autē sanctorum passio per oīa do-
minice passioni similis esset: miracula que mo-
riente domino apparuerunt: inuouata sunt. Nā
et hora sexta vsq; ad horā nonā sol obscuratus
est: tremor⁹ ingens factus est: ita ut plurima
edificia ruerent: saxa etiam et parietes multi
conscissi sunt obstupentibus vniuersis. Sancti
hō martyres ad dominum orauerunt: ut cuncti
eos in quacūq; necessitate innocentes petitio-
nis sue a domino consequerentur effectum: et
vigiliam passionis eorum cum silentio ieiunan-
tes indulgētē p̄ peccatis mererent percipere
annū vni. Statimq; voce de celo lapsa ad eos
ad celestia regna p̄cipienda vocant: et eorū peti-
tiones exaudite in oībus nūciant. Post modicū
ergo facta hora nona totū montē lux māria cir-
cūfulsit. Sancti quoq; martyres magnis vocib⁹
suis in man⁹ dñi sp̄s cōmendātes aīas
emiserunt. Corpora hō illorū ab angelis de cru-
cibus deponita diuina dispositione in ipso mon-
te sepulta sunt. Quasi passi sunt. x. kalen. iulij.

De sc̄to Paulino epo et cōf̄el. Cap. cxxviii

Paulinus eps

nolane ciuitatis cam-
panie tempore vanda-
lorum claruit. Cum em-
pora fuisset ipa provin-
cia a vandalis irruētis
bus depopulata: multū
q; de ipa terra i aphri-
cā adducti captiui fu-
issent. Vir dñi paulin⁹ cūcta que habere potuit
captiuis indigētib⁹ misit. Cū autē vidua qua-
dā ad eū venisset: et filiū suū vnicū a regis van-
dalorū genero in captiuitatem adductū fuisse
diceret: et a viro del precii aliquid p̄ redēptio-
ne postularer. Illeq; qd daret nihil penit⁹ ha-
beret: petētī femine seipm obrulit: eidēq; bent-
gne respōdit: ut se secū ad aphricā ductū seruū
suū eē assereret: ipm q; p̄ suo filio apd regis ge-
nerū cōmutare: cū se in eius seruitio mansurū
pro redimendo filio paratū disponeret. Quod
illa ex ore tanti viri audiens: irrisiōnē potius
credidit q̄ compassionē. At ille tempore eloquen-
tissimus: et ad plenū diuinitis studijs erudit⁹: du-
bitantī femine psuasit citi⁹: ut audita crederet:
se q; p̄ filio redimēdo in seruū tradere nō time-
ret. Perreperant igitur vtriq; ad aphricas. Et
p̄tio quidā regis genero vidua supplicauit: ut
filiū suū sibi gratis donaret. Quod vir barbar⁹
ne dū facere renuit: sed insup audire desepit.

Lui cū vidua subiūgeret: ut filiū suū redderet:
et p̄ ipso vicariū hōiem illū acciperet. Illeq; ve-
nisti vult⁹ hōiem cōspexisset: interrogauit eū:
quā artē nosceret. Lui vir dñi hortū se colere nos-
sce poptime dixit. Quod vir gētillis gratum ha-
buit: ipm q; in seruū suscepit: et rogātū vidue fi-
liū restituit. Quo accepto inde discessit: et pau-
linus hortū colendi curā suscepit. Cū autē
dñs suus crebro hortū inq; redere: suūq; hortu-
lanū quēdā req̄reret: et sapientē hōiem eē vide-
ret: amicos deserēs cum eo sepius colloquens
ip̄ius cepit sermonib⁹ delectari. Lui paulinus
quotidie ad mēsas virētia deferebat: et accepto
pane ad hortū curā remeabat. Die autē q̄das suo
dño secretius secū loquētī p̄dixit: ut se circa
regni regimē p̄videret: eo q̄ rex citius motu-
rus esset: ip̄eq; eidē masculina prole carenti
succesurus foret: q̄ ille regi nūciare curauit: et
q̄ hec ab hortulano audisset aperuit. Rex hō
ipm videre postulauit. Lui gener respondit: q̄
ille esset qui sibi ad p̄diciū herbas ex more por-
raret. Factūq; est: ut rex ad p̄diciū discubuit
paulinus olera virentia delaturus venit. Cūq;
hunc rex subito cōspexisset intrinuit: accitōq;
genero et verū esse quod audiisset asseruit. Nā
ut dicebat ipa nocte in fomno dūcētē p̄ tribus
nali contra se iudices: viderat inter quos pauli-
nus cōsedeat: et flagellū quod aliquādo acces-
perat: eorū sibi iudicio tollebat: imposuitq; ut
interrogaret q̄s esset: quia ipm populare m̄tis
me existimaret. Tunc regis geuer secreto pau-
linū quis esset magnis p̄urationibus inq̄uit:
tandēq; illum ep̄m esse cōparuit: et quicqd pe-
reret sibi liberaliter obrulit. Vir autē dñi ab eo
postulauit: ut oēs cōciues suos captiuos rela-
xaret. Lunctiq; illi p̄tinus in aphrica requisiti
cū onustis frumento nauibus p̄venerant viri
paulini satisfactōe in ei⁹ comitatu latati sunt.
Post modicos hō dies rex vandalorū occubuit:
et ut paulinus p̄dixerat: gener eidē successit.
Sicq; factum est: ut qui se solum in seruū tradi-
derat: cum multis a seruitio ad liberalitatē re-
dieret. De cuius etiā morte scribitur: q̄ cum
dolore fuisset lateris tactus ad extrema dedu-
ctus est. Dūq; domus eius in sua soliditate p̄si-
steret: cubiculū in quo iacebat eger facto terre-
motu contremuit: oēsq; astantes nūmo terrore
conculsit. Sicq; sc̄ta illa aīa carne soluta est. x.
kal. iulij. Sepultusq; q̄scit in ecclia sua. Dec
Gregorius. liij. dialog. ca. p̄mo. Hic vir sapiētia
clarus multa volumina cōp̄lavit. Beati em̄ am-
brofij vitas scripsit ad augu. Item vitam beati
felici. Ad theodosium secundū scripsit pane-
ḡricum super victoria tyranorū. Ad sororē ep̄i
stolas plurimas de cōtemp̄u mundi. Item de
diuersis causis diuersas disputationes et tra-
ctatus. Volumen etiā de penitentia: et de gene-
rali omnū martyrum laude inter opuscula sua
p̄cipuū. Quia hō vni scripsit ad celsum.

Epitaphium etiam vite consolatorium. Libellum super morte christiani et baptizati infantis spe christiana monitum. Epistolae plures ad severum, Sacramentoz etiam et hymnoz. Item epistolae ad delphinum: amadum: vicercium: aprium: florentium: eusebium: et vicentium. Hec genadius de viris illustribus.

De sancta Hildegarde regine. Cap. cxxix.

Hildegard

dis virgo in alamanie partibus admirabilis fuit puerce etatis tpe coradi imperatoris. Que

quinquēns a parentibus deo ad servendum tradita est: et in monasterio commendata. A quo tempore et ad obitum suum ieiunijs et orationibus interdens miras visiones habuit: et spiritum propheticum a domino percepit. Et cum laica prius montalis et illiterata fuisset. Nam nihil de scripturis excepto psalterio didicit: mirabiliter tamen rapta divinitus imbuir: non solum quod verbis effunderet: sed etiam quod scribendo latine diceret: ac dictando catholice veritatis libellos conficeret. Hec enim fuit fundatrix et magistra monasterii sancti roberti quod apud pinguiam situm est. Cui etiam multa epistolae disperserunt: et ab ea remissas susceperunt. Praecipue tamen tres romanorum pontifices suas beate hildegardae charitativas litteras miserunt: scilicet Eugenius: anastasius: et adrianus: huic etiam scripsit epistolam beatus bernardus. Que de iussu pape Eugenii omnia que de antichristi temporibus prophetauerat scripture roboravit. Cuius etiam libelli ab eodem pontifice in concilio treverensi approbati sunt. Scripsit autem epistolam de temporibus futuris. Inveniens ab anno domini millesimo. c. proterens usque ad finem seculi: multa et mira in eodem arcana futura predictans. Que sanctis operibus plena: quiescit in pace. x. kalen. iulij. Sepulta in suo monasterio quod reperat ante circiter. xl. vbi et miraculis fulget.

De sancto Nicea episcopo.

Cap. cxi.

Niceas episcopus

romanicus civitatis sanctitate et morum honestate compositus: ac doctrina sublimis et facundia perclarus apparuit. Qui sepe ad baptisimum venientes competentibus instructionibus informans libellos edidit. Quorum primus continet quid agere debeat: qui ad baptisimum gratiam venire cupit. Secundus de generalis erroribus. Tertius de fide veteris testamenti. Quartus aduersus genealogiam. Quintus de symbolo. Sextus de agni paschalis victima. Ad lapsam etiam virginem libellum emendationis omnibus infir-

gnem laudibus misit: quiescit autem in domino. x. kalen. iulij. Hec genadius de viris illustribus.

De sancto iustano martyre.

Cap. cxx.

Iustanus

martyr iuuenulus annorum xvij. in stantide civitate passus est tpe deici cesaris sub preside martiano: quem preses deventum ad sacrificia sua debet: et sacrificare abnuentem fustibus cecidit. Interque in equuleo levatum graviter flagellari: deinde depositum in carcere mitti fecit. Et asclepiodora matre iuuenis accersita portabatur illa preses: ut filium ad deorum immolationem suis exhortationibus induceret. Que tristi dierum inducias postulavit in quibus marer filium in christi confessione corroborebat. Elapso vero triduo cum iustanus iussu presidis educeretur de custodia dijs sacrificare cotereretur: fecit preses adduci sacrum cum serpentibus et arena martyrem christi in ipso consili: ac in pelagus mitti: ut sic tam aquarum profocationibus: quam ferarum moribus interiret. Cui corpus ab undis iactatum ad insulam: quam pconessus: a christians ibidem habitantibus inuentum in mote ipsius terre sepultum est: vbi multo tempore sine aliqua veneratide quiescit. Post multos vero annos estatis tpe maris pcella intumescente: pars motis vbi arca sita fuerat a mare diruitur: et arca saxea in mare iactata: qua diuino nutu super pcellas enatas abyndas ad portum ariminensem civitatis adducit: et in litore iactata. Quod ciues admirantes: qui ad portum venerant: luce super infusa arca super aquas natare conspexerant: tumulum cum sacro corpore plastro imposuerunt: et ad ecclesiam maiorem illud deferre volentes: ipsum inde amouere nullatenus potuerunt: sed neque arcam aperire aliquatiter valuerunt. Tandem post dierum plurimum oratione et ieiunia iohannes abbas monasterii sancti petri extra civitatem situm: sepulchrum cum corpore eius vehiculo impositum facilliter movit: et ad ecclesiam suam adduxit. Et patefacto leviter tumulo corpus sancti iustani martyris vna cunctibus oino incorruptum inuenit. Passionis quoque epitaphium conscriptum ibidem repertum coram omnibus legit. Erantque in ipsa arca. vij. capita martyrum ignotorum. In ipso igitur loco corporum cum arca depositum ad presens usque quiescit: qui passus est. ix. kalen. iulij.

De sancta edeltrude regina et virgine. Cap. cxxij.

Edeltrude regina

virgo sacra: ut scribit sigibertus: anno. xliij. constantini iunioris in anglia claruit: qui duobus nupta viris (quod dictum mirum est) rego permasit. De hac beda li. de gestis anglorum. xliij. di. quod fuit filia anne regis orientaliu anglorum christianis simi. Et prior quidem proxodeberti principis au-